

ชื่อเรื่อง : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องระบบนิเวศ โดยการใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

ชื่อผู้วิจัย: นางสาวปรารธนา เจริญดี

วิทยาลัยเทคโนโลยีสายมิตรนครราชสีมา อำเภอหนองบุญมาก จังหวัดนครราชสีมา

*****

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการเรียนการสอนเรื่องระบบนิเวศ ในรายวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม กำหนดให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของนิเวศวิทยาและระบบนิเวศ กลุ่มของระบบนิเวศ องค์ประกอบของระบบนิเวศ ความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศ การถ่ายทอดพลังงานและการหมุนเวียนธาตุอาหารในระบบนิเวศ ความสมดุลของระบบนิเวศ

จากสภาพปัญหาที่พบในการสอนรายวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อมในช่วงครึ่งภาคการศึกษาแรก นักศึกษาไม่สามารถทำคะแนนสอบกลางภาคได้ดี ตามระบบการประเมินผลการเรียนได้ ซึ่งสาเหตุเกิดได้จากหลายๆ ปัจจัยด้วยกัน เช่น การถ่ายทอดของผู้สอน กระบวนการสอนยังไม่สามารถทำให้นักเรียนเข้าใจ นักเรียนมีความรู้พื้นฐานด้านระบบนิเวศวิทยา ซึ่งทำให้มีผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน และต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการสอนของอาจารย์ผู้สอนด้วย

ในการศึกษาครั้งนี้เพื่อการแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงทำแบบทดสอบความรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อให้นักเรียนสามารถทำความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น และเป็นการ แลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจร่วมกัน ซึ่งคาดว่าจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา และนำไปสู่การประยุกต์ในการเรียนการสอนครั้งต่อ ๆ ไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องระบบนิเวศ โดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน
- 2) เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบในระบบนิเวศ

3. ขอบเขตการวิจัย

- 1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2/2 ปีการศึกษา 2556 ของวิทยาลัยสายมิตรเทคโนโลยีนครราชสีมา จำนวน 14 คน
- 2) ระยะเวลา คือ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

ระบบนิเวศ (Ecosystem) หมายถึง หน่วยพื้นที่หนึ่งประกอบด้วยสังคมของสิ่งมีชีวิตกับ สิ่งแวดล้อมทำหน้าที่ร่วมกันระบบนิเวศเป็นระบบที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดของสิ่งมีชีวิต และสิ่งแวดล้อม โดยการลำดับขั้นของการกินแบบต่าง ๆ ตลอดจนการหมุนเวียนของสารแร่ธาตุและการถ่ายทอดพลังงาน จนทำให้เกิดองค์ประกอบของสิ่งมีชีวิตเป็นระบบที่มีลักษณะต่าง ๆ กัน ระบบนิเวศเป็นกลไกควบคุมสังคมของ

สิ่งมีชีวิตต่าง ๆ ที่เกิดมาจากความสัมพันธ์ต่อกันทั้งส่วนที่เป็นสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต ดังนั้นระบบนิเวศประกอบไปด้วย

1. หน่วยพื้นที่
2. องค์ประกอบที่มีชีวิต (Biotic component)
3. องค์ประกอบที่ไม่มีชีวิต (Abiotic component)
4. ความสัมพันธ์ต่อกันระหว่างสิ่งมีชีวิตกับสิ่งแวดล้อม (ทั้งมีชีวิตและไม่มีชีวิต)

แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนและหลังการเรียนการสอนเรื่องระบบนิเวศ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหา ซึ่งพิจารณาจากคะแนนของกลุ่มตัวอย่าง ที่ทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนและแบบทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น โดยกำหนดพฤติกรรมที่ต้องการวัดคือ ความรู้ความเข้าใจ ความจำ การนำไปใช้

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากงานวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอยู่ในเกณฑ์ดี
2. การทำแบบทดสอบก่อนเรียนและ หลังเรียน ทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ทำให้เกิดทักษะในการเรียนเรื่องระบบนิเวศ
3. ทำให้นักศึกษาที่มีความสนใจในการเรียนมากยิ่งขึ้น
4. ผลที่ได้จากการศึกษาสามารถนำไปพัฒนากับการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อไป

6. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยดังต่อไปนี้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ในเรื่องความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ได้มีผู้ศึกษา และ สรุปไว้ อาทิเช่น อันทริธา บุญญากร (2542 : 4) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ กระบวนการ ในการจัดประสบการณ์ต่างๆให้กับผู้เรียน โดยครูและผู้เรียนร่วมกันจัดกิจกรรม ทั้งที่เป็นกิจกรรมในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถและลักษณะต่างๆที่กำหนดในหลักสูตร

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542 : 28) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ สภาพการเรียนรู้ ที่เกิดขึ้น เพื่อนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายหรือจุดประสงค์ การเรียนการสอนที่กำหนดการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้เนื้อหาและสภาพแวดล้อม การเรียนรู้ต่างๆ จึงเป็นความสามารถ และ ทักษะของครูมืออาชีพในการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิผล

และ เสริมศักดิ์ บุตรทอง (2547 : 28) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึงกระบวนการทั้งหมดของการจัดประสบการณ์ต่างๆให้กับผู้เรียน โดยครูผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันจัดกิจกรรมทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนเพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพน่าสนใจและผู้เรียนมีความรู้ความสามารถและ ลักษณะต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงนับว่ามีความสำคัญจากการให้ความหมายดังกล่าว สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การร่วมกันจัดกิจกรรมของผู้เรียนและครูที่เป็นผู้สอนด้วยกระบวนการต่างๆทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถและลักษณะต่างๆที่ได้ตั้งเป้าหมายไว้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิด / ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Theory of Cooperative or Collaborative Learning) สลาวิน(Slavin) เดวิด จอห์นสัน (David Johnson) และรอเจอร์ จอห์นสัน (Roger Johnson) พบว่า การส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี และได้เรียนรู้ทักษะทางสังคมและการทำงานร่วมกับผู้อื่น องค์ประกอบของการเรียนรู้แบบร่วมมือมี 5 ประการ ได้แก่

- 1) การพึ่งพาและเกื้อกูลกัน
- 2) การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด
- 3) ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน
- 4) การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย
- 5) การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม

การประยุกต์ใช้ทฤษฎีในการเรียนการสอน

ผู้สอนสามารถนำทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ไปจัดการเรียนการสอนของตนได้โดยการพยายามจัดกลุ่มการเรียนรู้ให้มีองค์ประกอบ 5 ประการ ดังกล่าว ข้างต้น และใช้เทคนิควิธีการต่าง ๆ ในการช่วยให้องค์ประกอบทั้ง 5 สมบูรณ์ผล

ถ้าผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์โดยใช้คำถามกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ร่วมกันอภิปราย สงสัยใฝ่รู้ แสดงข้อคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และสามารถตัดสินใจแก้ปัญหา รวมทั้งใช้วิธีการสอนที่หลากหลายให้เหมาะสมกับผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถคิดวิเคราะห์ สร้างความรู้ด้วยตนเอง สร้างสรรค์ผลงานตามความสนใจ และพัฒนาทักษะการคิดระดับที่สูงขึ้น เมื่อผู้เรียนจบช่วงชั้นที่ 4 จะสามารถคิดในระดับสูงได้ตามที่หลักสูตรกำหนด

ตัวอย่าง การทดลองใช้แผนการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ที่เน้นวิธีสอนให้เกิดทักษะการคิดวิเคราะห์มีจำนวนน้อยมาก จึงควรศึกษาวิจัย เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ และเผยแพร่วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์ อย่างหลากหลายรูปแบบ/วิธี

ทฤษฎีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement)

ในระบบการเรียนการสอนในทุกระดับชั้นนั้น ต่างก็ชี้ให้เห็นว่าการเรียนในแต่ละระดับชั้นนั้นหากจะบรรลุความสำเร็จหรือประเมินที่ตัวบุคคลว่ามีความสามารถหรือได้รับความรู้ทางวิชาการหรือประสบความสำเร็จในการเรียนเพียงใดนั้น จะต้องพิจารณากันที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นหลักก่อนเสมอ ด้วยเหตุนี้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรากฏออกมานั้น จึงเสมือนเป็นเครื่องชี้วัดต่อการบรรลุผลของบุคคลนั้นว่าเป็นเช่นไร

ทิพวรรณ กมลพัฒนานันท์ (2543) ได้อ้างถึง กรมวิชาการ ที่ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ (Achievement) หรือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) ว่าหมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการฝึกอบรมหรือจากการสอน

ไพศาล หวังพานิช (2523) กล่าวว่า การวัดผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการตรวจสอบระดับ ความสามารถ หรือผลสัมฤทธิ์ (Level of Accomplishment) ของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วเท่าไร มีความสามารถชนิดใด

นอกจากนี้ ประถม แสงสว่าง (2522) ได้ให้นิยามหรือความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) ไว้ว่า เป็นความรู้ซึ่งได้รับหรือทักษะที่เจริญขึ้นในการเรียนวิชาต่าง ๆ ในโรงเรียน ตามปกติพิจารณาได้จากคะแนนผลรวม หรือคะแนนผลงานที่ครูกำหนดให้ทำหรือจากทั้ง 2 อย่าง นอกจากนี้ยังชี้ให้เห็นอีกว่าผลสัมฤทธิ์ของการศึกษา ซึ่งโดยทั่วไปจะวัดตามจุดประสงค์นั้นจะต้องอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องในเรื่องนี้อีกด้วย

อัจฉรา สุขารมณ์ และ อรพินท์ ชูชม (2530) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับความสำเร็จที่ได้รับจากการเรียนซึ่งได้ประเมินผลจากหลายวิธี คือ กระบวนการที่ได้จากแบบทดสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กระบวนการที่ได้มาซึ่งเกรดเฉลี่ยของนักเรียนต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและช่วงเวลาที่ยาวนาน โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นิยมใช้กันทั่วไปมักอยู่ในรูปของเกรดที่ได้จากการประเมินผลการเรียนของนักเรียนในโรงเรียน เนื่องจากให้ผลที่น่าเชื่อถือมากกว่าเพราะในการประเมินผลการเรียนจากการทดสอบนักเรียน ครูจะต้องพิจารณาองค์ประกอบอื่น ๆ หลายด้าน จึงย่อมดีกว่าความสำเร็จทางการเรียนจากการทดสอบนักเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่ว ๆ ไป เพียงครั้งเดียว

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นายชุกีพลี หะยีดีอราแม ผลงานวิจัย การเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชางานเครื่องยนต์เล็กของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาช่างยนต์ (บทค้อย) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ของนักศึกษาในวิชางานเครื่องยนต์เล็ก ระดับชั้น ปวช. 1 สาขางานเทคนิคยานยนต์ ภาค

เรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2551 จำนวน 6 คน โดยใช้วิธีการจัดกิจกรรมแบบการแข่งขันมีเป้าหมายของการวิจัย เพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้วิชาการเครื่องยนต์เล็กให้นักศึกษา มีผลการเรียนผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 60

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็น นักเรียนชั้น ปวช. 1 แผนกวิชาช่างยนต์ จำนวน 6 คน เครื่องมือในการวิจัยเป็นแบบ การจัดกิจกรรมตามใบงานเรื่องการถอด-ประกอบตรวจสอบสภาพและบริการชิ้นส่วน ระบบน้ำมันเชื้อเพลิงและระบบควบคุมความเร็ว การถอด-ประกอบตรวจสอบสภาพและบริการระบบสตาร์ทระบบระบายความร้อนและระบบจุดระเบิด และ ระบบหัวฉีดโดยใช้แบบทดสอบภาคปฏิบัติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ หา ค่าร้อยละ เปรียบกับเกณฑ์ที่กำหนดคือร้อยละ 60 ระหว่างการทดลอง

ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าผลการเรียนของการจัดกิจกรรมแบบการแข่งขันของนักเรียนพบว่า ระหว่างการวิจัยนักเรียนสอบผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 91.66 และสอบผ่านเกณฑ์ มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 8.33 ของนักเรียนทั้งหมด 6 คนวิทยาลัยการอาชีพราษีไศล หมู่ 1 ตำบลบาลอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา 95140

นางสาววิมลสิริ พุ่มอ้วน ผลงานวิจัย การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องหลัก ธรรมทางพุทธศาสนา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทวีธาภิเศก โดยวิธีสอนแบบกระบวนการกลุ่มและวิธีสอนแบบปกติ (2551 : บทคัดย่อ) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทวีธาภิเศก ที่สอนโดยวิธีสอนแบบกระบวนการกลุ่มและวิธีสอนแบบปกติ และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนโดยวิธีแบบกระบวนการกลุ่มและวิธีสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนทวีธาภิเศก ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับฉลากจากนักเรียนจำนวน 609 คนได้เป็นกลุ่มทดลอง 1 ห้องเรียนจำนวน 40 คน สอนโดยวิธีสอนแบบกระบวนการกลุ่ม และกลุ่มควบคุม 1 ห้องเรียนจำนวน 40 คน สอนโดยวิธีสอนแบบปกติ แบบแผนการวิจัยคือ Control Group Pretest Posttest Design ใช้เวลาในการทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 คาบเรียน คาบเรียนละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 4 คาบเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการสอนแบบกระบวนการกลุ่มและแบบปกติ 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 3) แบบสอบถามความคิดเห็น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$), ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่า t-test แบบ independence

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ คือ

1. นักเรียนที่สอนโดยวิธีสอนแบบกระบวนการกลุ่มกับนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม

2. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนเรื่องหลักธรรมทางพระพุทธศาสนา โดยใช้วิธีสอนแบบกระบวนการกลุ่มอยู่ในระดับมากที่สุด โดยเห็นว่าทำให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นได้มากขึ้นทำให้นักเรียนปฏิบัติตามกิจกรรมเป็นอย่างดีและทำให้สามารถนำความรู้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้มากขึ้น ส่วนความคิดเห็นที่มีต่อการใช้วิธีสอนแบบปกติเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย โดยเห็นว่า

ทำให้ได้ฝึกฝนทักษะต่างๆให้ความร่วมมือในการเรียนทุกชั้นตอนและทำให้สามารถนำความรู้ไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้มากขึ้น

7. วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องระบบนิเวศ โดยการใช้แบบทดสอบก่อนเรียนและหลัง เรียน” โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการวิจัยดังนี้

7.1 ประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2/2 ภาคเรียนที่ 1 ปี การศึกษา 2556 ของวิทยาลัยเทคโนโลยีสายมิตรนครราชสีมา จำนวน 14 คน

7.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ตลอดภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556

7.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่องระบบนิเวศ รายวิชา วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม

7.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) วิเคราะห์คะแนนจากการทำแบบทดสอบและแบบฝึกทักษะเรื่องระบบนิเวศ
- 2) เปรียบเทียบคะแนนความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการทำกิจกรรมจากการใช้สื่อและแบบฝึก ทักษะต่างๆ

8. ผลการวิจัยและอภิปรายข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องระบบนิเวศ โดยการใช้แบบทดสอบก่อน เรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/2 วิทยาลัยเทคโนโลยีสายมิตร นครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลจะ นำเสนอผลการวิจัยและอภิปรายผลต่อไปนี้

8.1 ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ตารางข้อมูลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (10 คะแนน)

ที่	ชื่อ - นามสกุล		การทดสอบก่อนเรียน		การทดสอบหลังเรียน	
			X_1	X_1^2	X_2	X_2^2
1.	น.ส.กนิษฐา	ศรีสมพงษ์	6	36	9	81
2.	น.ส.กัญญาพัชร	เปลกระโทก	7	49	9	81
3.	น.ส.จิราวรรณ	เดือนกระโทก	8	64	10	100

4.	น.ส.จวีร์พร	วิริยะพันธ์	6	36	9	81
5.	น.ส.เจนจิรา	ลุนศักดิ์	9	81	10	100
6.	น.ส.ธนารัตน์	เด็กทองกลาง	9	81	10	100
7.	น.ส.รวีการณ์	ไชยพันธ์	6	36	9	81
8.	น.ส.รัตนศิริ	เชียรัมย์	9	81	10	100
9.	น.ส.ศิริพร	ป่วงกระโทก	5	25	8	64
10.	น.ส.สุกัญญา	ปลั่งกลาง	7	49	10	100
11.	น.ส.สุนิตา	คงเมือง	7	49	10	100
12.	น.ส.สุมาลี	แถบกระโทก	9	81	10	100
13.	น.ส.สุวิมล	พูนนอก	8	64	10	100
14.	น.ส.กมลรัตน์	สีบสีสุข	7	49	10	100
	N = 14		$\sum x_1 = 103$	$\sum x_2 = 134$		
			$\bar{x}_1 = 7.36$	$\bar{x}_2 = 9.57$		
			$\sum x_1^2 = 781$	$\sum x_2^2 = 1,288$		
			S.D. = 3.74	S.D. = 3.74		

ตารางที่ 2 ตารางแสดงความแตกต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

ลำดับที่	คะแนน ก่อนเรียน	คะแนน หลังเรียน	D	D^2
1	6	9	3	9
2	7	9	2	4
3	8	10	2	4

4	6	9	3	9
5	9	10	1	1
6	9	10	1	1
7	6	9	3	9
8	9	10	1	1
9	5	8	3	9
10	7	10	3	9
11	7	10	3	9
12	9	10	1	1
13	8	10	2	4
14	7	10	3	9
$N = 14$	$\sum x = 103$	$\sum x = 134$	$\sum D = 31$	$\sum D^2 = 79$

8.2 สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผล

ภายหลังจากฝึกทักษะทางการเรียนเรื่องระบบนิเวศ โดยการจัดกิจกรรมตามสื่อประกอบและการใช้แบบฝึกทักษะการฝึกที่ครูสร้างขึ้น ปรากฏว่า นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/2 จำนวน 14 คน มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และมีความรู้ความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบในระบบนิเวศ

พิจารณาจากคะแนนความก้าวหน้าในการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม เรื่องระบบนิเวศ พบว่านักเรียนมีความรู้ความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบในระบบนิเวศมากขึ้นตามระยะเวลาและ

จำนวนกิจกรรมที่ฝึก และเมื่อสิ้นสุดการฝึก ซึ่งอาจเป็นเพราะนวัตกรรมที่ครูสร้างขึ้นมีการจัดลำดับขั้นการเรียนรู้จากง่ายไปหายากและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยบางกิจกรรมครูจะจัดกระบวนเรียนรู้เป็นกลุ่ม เพื่อให้ นักเรียนได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ผลจากการทำวิจัย พบว่าทดสอบก่อนเรียน กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ย 7.36 (ตารางที่ 1) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.74 และเมื่อทดสอบหลังเรียน กลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ย 9.57 (ตารางที่ 1) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.74 จึงกล่าวว่า ค่าเฉลี่ยหลังเรียน สูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนเรียน แสดงว่า การใช้แบบฝึกทักษะต่างๆ ช่วยให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

คำนำ

การทำวิจัยเป็นภารกิจสำคัญและจำเป็นสำหรับการสร้างองค์ความรู้ และเป็นการพัฒนาการเรียนรู้ของการเรียนการสอนในกลุ่มวิชาชีพพื้นฐาน ของหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพ

โดยในเนื้อหาที่สำคัญเน้นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องระบบนิเวศ ที่เป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ในรายวิชาอื่นๆ ให้ประสบความสำเร็จ ดังนั้นการมีผลสัมฤทธิ์ที่ดี จึงถือเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในกระบวนการเรียนการสอนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/2 วิทยาลัยเทคโนโลยีสายมิตรนครราชสีมา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 14 คน

จากการการเขียนรายงานการวิจัยได้นำข้อมูลที่ได้เกิดปัญหาอย่างแท้จริง มาทำการวิจัยถ้ารายงานการวิจัยในหัวข้อนี้ได้ผิดพลาดหรือข้อมูลไม่ครบถ้วนก็ขอน้อมรับในขอผิดพลาดเพื่อที่จะปรับปรุงแก้ไขใหม่

นางสาวปรารถนา เจริญดี

ผู้วิจัย

แผนกสายสามัญ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์
วิทยาลัยเทคโนโลยีสายมิตรนครราชสีมา

สารบัญ

เรื่อง หน้า

1. ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา	1
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
3. ขอบเขตของการวิจัย	1
4. นิยามศัพท์เฉพาะ	1
5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
6. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	2
7. วิธีการดำเนินการวิจัย	6
7.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	6
7.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย	6
7.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	6
7.4 การวิเคราะห์ข้อมูลข้อมูล	6
8. ผลการวิจัยและสรุปผลการวิจัย	6

งานวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องระบบนิเวศ

ผู้วิจัย

นางสาวปรารธนา เจริญดี

วิทยาลัยเทคโนโลยีสายมิตรนครราชสีมา

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 2

